

meddelte godkendelse er stillet den fornødne sikkerhed over for godkendelsesmyndigheden. Der vil endvidere blive fastsat regler, hvorefter sikkerhedsstillelsens størrelse skal reguleres, såfremt grundlaget for beregningen af størrelsen ændres væsentligt. Der tænkes her bl.a. på, at udgifterne som følge af prisudvikling igennem årene vil kunne ændre sig. Der kan også fastsættes en pristalsregulering i afgørelsen. Fastsætter godkendelsesmyndigheden senere ændrede krav til nedlukning og efterbehandling, vil sikkerhedsstillelsen ligeledes skulle reguleres, så sikkerhedsstillelsen stedse står i forhold til de fastsatte krav. Endvidere vil det formentlig blive nødvendigt at regulere størrelsen af sikkerhedsstillelsen, hvis godkendelsesmyndigheden har måttet foretage selvhjælpshandlinger i driftsperioden i relation til de forudsigelige omkostninger.

Der vil ligeledes ske en trinvis frigivelse af sikkerhedsstillelsen, i takt med at de foranstaltninger, som sikkerhedsstillelsen skal dække, er gennemført. Såfremt virksomheden har valgt at indbetale på beskyttet konto frigives et eventuelt overskydende beløb, når samtlige forudsigelige omkostninger er betalt på grundlag af en anmodning fra godkendelsesmyndigheden.

Hvis en virksomhed senere overdrages, skal der være sikkerhed for, at den, der overtager anlægget, stiller sikkerhed for hele den deponerede affaldsmængde. Ministeren vil derfor fastsætte regler, hvorefter godkendelsesmyndigheden ikke kan frigøre den oprindelige ejer fra sin forpligtelse, førend den nye ejer har stillet sikkerhed også for affald, der allerede er deponeret med krav om sikkerhedsstillelse.

For alle de bestående deponeringsanlæg, der kan fortsætte driften og som har en så stor restkapacitet, at de fortsætter udover den 16. juli 2009, vil der blive fastsat regler om, at godkendelsesmyndigheden skal stille krav om sikkerhed for de omkostninger, der forventes til nedlukning og efterbehandling. Udgangspunktet for beregningen af sikkerhedsstillelsens størrelse vil for de bestående anlæg være dels de affaldsmængder, der fremtidig forventes deponeret på anlægget i henhold til miljøgodkendelsen, dels de fastsatte krav om nedlukning og efterbehandling samt den foreløbigt beregnede efterbehandlingsperiodes længde. Godkendelsesmyndigheden skal herefter angive, hvor stor sikkerhed, der skal stilles pr. ton affald, der deponeres.

For anlæg, der skal nedlukkes efter de kommende regler med hjemmel i § 37 b, vil disse blive undtaget fra kravet om sikkerhedsstillelse efter de regler som vil blive fastsat med hjemmel i § 39 b, stk. 2, nr. 3. Endvidere vil de anlæg, som ikke har en restkapacitet

af en størrelse, som muliggør deponering efter år 2009 heller ikke skulle stille sikkerhed. Bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 1, der giver godkendte virksomheder beskyttelse mod påbud om forureningsbegrænsende foranstaltninger m.v. i en 8 års periode, er ikke til hinder for, at der fastsættes regler og træffes afgørelser om sikkerhedsstillelse for allerede godkendte anlæg.

§ 39 b, stk. 2, nr. 3, vil typisk finde anvendelse i relation til bestående anlæg, men bestemmelsen vil også kunne anvendes til at sikre, at anlæg ikke skal stille sikkerhed efter to regelsæt. Den nærmere regulering heraf vil blive fastsat i den kommende bekendtgørelse.

Til nr. 6

Forslaget til ændring af § 40 a er en konsekvens af ændringen i nr. 3.

Til nr. 7

Ad § 41 e

Forslaget til § 41 e, stk. 1 skal sikre, at påbud efter § 41 om nedlukning og efterbehandling kan meddeles, selvom anlægget ikke længere modtager affald. Bestemmelsen bliver relevant, hvis der efter at vilkår er fastsat i en ny miljøgodkendelse eller i et påbud opstår behov for at ændre kravene til nedlukning og efterbehandling. Et påbud kan meddeles, selv om anlægget på påbudstidspunktet ikke længere deponerer affald og skal i så fald rettes til den, der sidst deponerede affald på arealet, såfremt der har været flere driftsherrer over tid. Påbud kan meddeles indtil anlægget ikke længere udgør en fare for miljøet, hvilket typisk vil sige 30-50 år - eller evt. i længere tid - efter, at anlægget er nedlukket.

Forslaget til § 41 e, stk. 2-3, skal sikre, at der kan meddeles påbud om nedlukning og efterbehandling, selv om ejendommen har skiftet ejer eller bruger m.v. efter ophør af anlæggets affaldsdeponering. Reglerne sikrer endvidere, at deponeringsanlægget til enhver tid har den fornødne rådighed over arealet, hvorpå deponeringsanlægget er placeret, således at nedlukning og efterbehandling kan ske, uanset at arealet sælges eller på anden måde overdrages til andre efter affaldsdeponeringens ophør. En senere rådighedsindehaver har således pligt til at acceptere, at driftsherren opfylder sine forpligtelser. Forpligtelserne til efterbehandling kan angå såvel selve det areal, hvorpå der er deponeret affald, som evt. arealer udenom - inden for ejendommens grænser. Med udtrykket i stk. 3 "ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald" menes den ejendom, hvorpå der er eller har været drevet